

TAŽANA KRAUSOVÁ
ILUSTRACE MARKÉTA ŠMALGOVÁ

BERUŠKA A SVĚTLUŠKA

bambóok®

TAŽANA KRAUSOVÁ
ILUSTRACE MARKÉTA ŠMALCOVÁ

BERUŠKA A SVĚTLUŠKA

bambóok®

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou bez souhlasu nositele práv zakázány.

Taťána Krausová

BERUŠKA A SVĚTLUŠKA

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou bambóok

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 9256. publikaci

Ilustrace Markéta Šmalcová

Odpovědná redaktorka Veronika Hrabánková

Redakce a korektura Kateřina Kružíková

Grafická úprava Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 64

Vydání 1., 2024

Vytiskla tiskárna FINIDR, s.r.o., Český Těšín

© Grada Publishing, a.s., 2024

Cover Illustration © Markéta Šmalcová, 2024

ISBN 978-80-271-7297-9 (pdf)

ISBN 978-80-271-5020-5 (print)

OBSAH

Beruška	7
Tajemné světýlko	10
Nektar	13
Nová křidélka	16
Dárek	19
Ztracený puntík	24
Pohádka	27
Svatojánská noc	30
Ponorka	36
Larvička	44
Sbírka	50
Noční výprava	54

BERUŠKA

V malé chaloupce pod velkou pampeliškou bydlela Beruška s maminkou a tatínkem. Maminka se starala o domácnost a tatínek dohlížel na to, aby v okolí nebyli žádní škůdci. A Beruška? Ta poletovala kolem chaloupky nebo si hrála v zahradním domečku. Měla tam schované všechny své poklady. Na poličce ležela třpytivá tykadélka, závoj z pavučiny, blyskavý kamínek a sklenička s náhradními

puntíky, které si Beruška vyráběla. Co kdyby se jí, nedej bože, některý z křidélek ztratil. Jen to ne! Beruška si je pro jistotu každý den počítala.

„Jeden. Dva. Tři. Čtyři. Pět. Šest. Sedm... Jsou tam všechny,“ oddechla si Beruška, „ani o jeden míň, ani o jeden víc.“

Berušku bavilo létat po okolí. Divila se, že svět z výšky vypadá docela jinak. Kopce nejsou tak velké, řeka se nezdá tak divoká a stromy tak vysoké. A těch barev! Zelená, modrá, fialová, červená, žlutá i bílá, taky černá a oranžová. No bylo jich na tisíc. Beruška se nemohla vynadívát na tu krásu.

„Jupí!“ křičela nadšením a třepotala křidélky.

Udělal ve vzduchu pár otoček a zavolala na sluníčko: „Sluníčko, ty všechno víííííš, ale mě nikdy nechytíííííš.“

Sluníčko se usmálo a paprskem pošimralo Berušku na nose.

„I ty jedno sluníčko, příště ti uletím. Však uvidíš,“ zlobila se Beruška a zamířila zpátky domů. Sedla si na sedmikrásku a houpala se sem a tam. Tam a sem. Po chvíli se začala nudit. Kdyby si tak mohla s někým hrát.

V okolí bydlelo hodně broučků, ale žádná holčička. Beruška z toho byla smutná. S broučky se sice přátelila, ale jejich hry se jí moc nelíbily. Hráli